

Wyrok Sądu Wyższego w sprawie sukcesorów Hoffmana o unieważnienie umowy kupna-sprzedaży gruntów w Siedlcu.

Or. Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. 29/200/1842 (d.WM 329), s. 2293–2295.

Edycja krytyczna: Mateusz Mataniak.

4 XII 1844

[s. 2293]

Stempel prenotowany 10 gr.

NSW 126/z 1844 r.

(6 złp prenotacji złożony)

My, Prezes i Senatorowie
Wolnego, Niepodległego i Ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu

wiadomo czynimy, iż Sąd Wyższy wydał wyrok następujący.

Działo się w Krakowie, w Domu Władz Rządowych, na posiedzeniu publicznym Sądu Wyższego Wolnego, Niepodległego i Ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, we środę, to jest dnia 4 grudnia 1844 r.

Obecni: P. Bartynowski – O.P.D., prezes Sądu Wyższego; Gołuchowski, Dudrewicz, Słoniński O.P.D., M. Stróżecki – sędziowie Sądu Wyższego; B. Uszewski – pisarz; Korytowski – prokurator przy Sądzie Wyższym.

[Podpisy] P. Bartynowski, B. Uszewski.

Między sukcesorami Wolfa Hoffmanna, jako to: Rydą Hoffmann po niegdy Wolfie Hoffmann pozostałą, w imieniu własnym oraz jako matką i opiekunką małoletnich Uszera i Idela synów, tudzież Beli córki po tymże Wolfie Hoffmann pozostałych dzieci, we wsi Sielcu; Samsonem, czyli Psiapsią Hoffmannem w Paczółtowicach^a, Salomonem Hoffmannem piekarzem we wsi Sielcu; Lają Hoffmannową panną prawomocną także we wsi Siedlcu^b, w okręgu Wolnego Miasta Krakowa zamieszkałymi, rekurrującymi, przez Stanisława Boguńskiego adwokata stawającymi z jednej, a Marcjanną Madejową, wdową w imieniu własnym oraz jako matką i opiekunką Agnieszki, Jana i Jakuba małoletnich po śp. Marcinie Madeju pozostałych dzieci, tudzież Franciszkiem Madeją we wsi Rudawie, Marianną Madeiną panną

a W oryginale: w Paczółtowicach.

b W oryginale: w Siedlcu.

prawomocną w Krakowie przy ulicy Mikołajskiej pod L.^c; Stanisławem Madeją służbą trudniącym się w Brzezince; [s. 2294] Rozalią Madeiną panną także służbą trudniącą się we wsi Rudawie, w okręgu Wolnego Miasta Krakowa zamieszkałymi, wszystkimi sukcesorami Marcina Madei, rekurrowanymi, przez Franciszka Starzyckiego O.P.D. adwokata stawającymi z drugiej strony,

w sprawie ze skargi głównej sukcesorów Marcina Madei, o uznanie nieważności umowy dnia 1 maja 1831 r. o kupno gruntu z zabudowaniami we wsi Sielcu sytuowanego zawartej; zobowiązanie sukcesorów Hoffmanna do ustąpienia; zdanie kalkulacji i zasądzenie 344 złp. Zaś ze skargi wzajemnej sukcesorów Wolfa Hoffmanna o skazanie sukcesorów Marcina Madei na zapłacenie tytułem zwrotu szacunku, niemniej za budynki i polepszenie sumy 826 złp 20 gr. tudzież za podniesienie szacunku 200 złp. Razem 1026 złp 20 gr. z procentem prawnie należącym się. W porządku rozstrzygnięcia rekursu wyroku Trybunału Wydziału II na drodze apelacji dnia 2 października br. zapadłego, z pozwu de datto 22 października 1844 r. i wezwania de datto 6 listopada tegoż roku, na audiencję Sądu Wyższego wprowadzonej. Po przywołaniu sprawy i zapisaniu komparycji adwokat Boguński odczytał rekurs osnowy następującej (Pisać Nr I). Po czym następnie adwokat Starzycki odczytał odpowiedź tej osnowy (Pisać Nr II). Po wysłuchaniu sporu stron i wniosku prokuratora. Sąd Wyższy W rozpoznaniu rekursu ze strony sukcesorów Wolfa Hoffmanna od wyroków różnobraźniących Trybunału dnia 11 lipca 1844 r. w pierwszej instancji i Trybunału dnia 2 października tegoż roku w drugiej instancji zapadłych, wyniesionego, jak równie i odpowiedzi ze strony sukcesorów Marcina Madei przedstawionej, zważywszy, że prawne zasady wyroku Trybunału w drugiej instancji wydanego, wyniesionym rekursem ze strony sukcesorów Wolfa Hoffmanna, w niczym [s. 2295] odpartymi nie zostały. Sąd Wyższy rekurs uchyla i wyrok Trybunału dnia 2 października 1844 r. w drugiej instancji zapadły, którym powództwo sukcesorów Marcina Madei za właściwe uznane, i strony po rozpoznaniu sporu obecnego przed sąd w pierwszej instancji sądzący odesłanymi, tudzież koszty sporu w ilości 48 złp^d sukcesorom Madejom od sukcesorów Hoffmanna zasądzone zostały – zatwierdza. Koszty niniejszego orzeczenia sędownie zmoderowane sukcesorom Marcina Madeja od sukcesorów Wolfa Hoffmanna w ilości 36 złp zasądza. Wpis ceny 6 złp w papierze prenotowanym złożony, za dostateczny uznaje. Osądzono w Ostatniej Instancji.

[Podpisy] Bartynowski, B. Uszewski.

Zalecamy i rozkazujemy etc. etc.

[Podpisy] Bartynowski, B. Uszewski.

Wyciąg I główny na rzecz sukcesorów Marcina Madeja wydany. BU.

c Numer domu nie wpisany.

d W oryginale przekreślony fragment „na rzecz”.

[hasła: umowa kupna-sprzedaży, nieważność umowy, koszty sporu, Trybunał, Sąd Wyższy]